

Čís. 4504.

Zabranie predmetov podľa § 61 tr. zák. (§ 25 tr. zák. priest.) má povahu vedľajšieho trestu a neľze ho preto vysloviť u obžalovaného, ktorý bol obžaloby sprostý. Stalo-li sa tak preca, bol zavinený zmätok podľa § 385 č. 2 tr. p.

(Rozh. z 20. októbra 1932, Zm IV 353/32.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti J. B., obžalovanému zo zločinu ťažkého ublíženia na tele na základe verejného pojednávania o zmatečnej sťažnosti náhradného súkromného obžalobcu vyniesol rozsudok, ktorým zmatečnú sťažnosť jednak odmietol, jednak zamietol, avšak z dôvodu zmatečnosti označeného v bode 2 § 385 tr. p. z úradnej moci zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc, nakoľko bola zabavená sekera jako trestný znak spravovaná, toto opatrenie pominul a nariadil, aby sekera bola podľa § 187 tr. p. vydaná jej vlastníčkovi.

Z dôvodov:

Pri preskúmaní veci najvyšší súd zbadal toto: Súdov nižších stolíc oslobodily obžalovaného od obžaloby, preca však nariadily zabavenie jednej sekery podľa § 61 tr. zák. Ponevác podľa § 61 tr. zák. a § 25 tr. zák. o priest. zabavenie treba považovať za vedľajší trest, neľze tento trest vyrubiť na oslobodeného obžalovaného. Preto myľlily sa súdy nižších stolíc, keď nariadily v tomto prípade zhabanie sekery. Je tu tedy dôvod zmatečnosti označený v bode 2 § 385 tr. p., na ktorý treba hľadeť z povinnosti úradnej. Preto najvyšší súd pokračoval podľa odst. I. § 33 tr. p. nov. a pominul uvedený vedľajší trest.

Čís. 4505.

Násilí stíhané druhou vĕtou § 83 tr. zák. není beztrestné ani, je-li jím odstraňován stav, na jehož odstranění si pachatel činí nárok, ani, je-li jím zjednáván stav, odpovídající právnímu nároku pachatelovu (na vystěhování nájemníka z bytu).

Odpovědnosti za takovou svémoc nezprošťuje pachatele ani mylný předpoklad, že je oprávněn odstraniti sám skutečný stav, který je v rozporu s jeho právem nebo s právním nárokem, který mu skutečně nebo domněle přísluší proti osobě dotčené násilím.

(Rozh. ze dne 21. října 1932, Zm I 116/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmatečnú stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chrudimi ze dne 14. listopadu 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 83 tr. zák., mimo jiné z těchto